

УПРАВЛІНСЬКІ РІШЕННЯ ЕФЕКТИВНОГО ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Орлова О. М.

**к.е.н., професор, професор кафедри
менеджменту організацій, економіки та підприємництва.**

**Прикарпатський інститут імені М. Грушевського
Міжрегіональної академії управління персоналом, м. Львів**

Кузик Ю. Л.

**аспірант кафедри менеджменту
Львівський національний університет ветеринарної медицини та
біотехнологій імені С.З. Гжицького, м. Львів**

Управлінське рішення є результатом конкретної управлінської діяльності суб'єкта управління та основним продуктом управлінської діяльності. Це повинен робити керівник в рамках своїх повноважень і обов'язків для досягнення цілей організації, особливо в умовах воєнного стану.

Управлінські рішення щодо фінансових ресурсів входять як необхідна складова в реалізацію всіх функцій управління. Це якісь механізми їх реалізації. Перш за все, визначення цілей організаційного розвитку пов'язане з їх вибором з певної їх альтернативної множини. Кожен рівень управлінської діяльності пов'язаний з вибором і оцінкою рівня досягнення розв'язуваних завдань, що здійснюється шляхом прийняття управлінських рішень.

Сучасні умови господарювання характеризуються значними викликами, що зумовлюють особливості ведення бізнесу в Україні. Більшість суб'єктів господарювання вимушені зовсім по іншому підходити до вирішення питань, пов'язаних з прийняттям управлінських рішень щодо управління фінансами. Внаслідок дії комплексу негативних факторів знижується прибутковість господарської діяльності, тим самим загострюються проблеми фінансового забезпечення [2, с.215].

Позиція про ключову роль управлінських рішень у системі менеджменту організації відповідає визначенню менеджменту як сукупності елементів, що утворюють систему реалізації технологій менеджменту, кінцевим результатом якої є прийняття менеджменту рішень у вивченні інформації. Управлінські

рішення є механізмом реалізації технології управління і виступають способом впливу на керовану підсистему керуючої підсистеми моделі управління організацією.

Етапи прийняття управлінського рішення: 1 *Збір повної інформації* про проблему. Окрім повноти, її також потрібно перевірити, якщо, звичайно, вона не надходить із цілком надійних джерел. 2. *Постановка цілей* і розстановка пріоритетів серед них. Тільки тоді керівник розуміє, скільки потрібно ресурсів, кого потрібно залучити тощо. 3. *Вибір системи оцінювання*. Це необхідно для адекватної оцінки виконаної роботи. 4. *Прогнозування ситуації*. Лідер зобов'язаний якомога точніше розуміти, як будуть розвиватися події. Для кожного випадку доступні альтернативні варіанти. 5. *Відбір ідей*. Спочатку відсіваються ті, про кого відомо, що вони невдалі, потім ті, хто сумнівається, і, нарешті, повинні залишитися лише ті, у кого є хороші шанси на успіх. 6. *Розробка сценаріїв розвитку* ситуації. Про який ми вже згадували вище. Цей метод передбачає збір експертної групи, де кожен учасник пропонує свій вибір. 7. *Складання плану заходів*. 7. *Контроль* за виконанням плану. 8. *Аналіз результатів*.

З одного боку, управлінське рішення характеризується наявністю певного, стабільного складу компонентів, з іншого, з точки зору структурного підходу, управлінське рішення як економічна категорія включає такі компоненти, як визначення, класифікація, процес, етапи, методи, якісні характеристики та інформаційне забезпечення.

Вимоги до управлінських рішень: 1. *Цільова спрямованість*, тобто рішення має досягати певної мети. 2. *Дійсність*, тобто рішення повинно відображати об'єктивні закономірності розвитку об'єкта і системи управління ним. 3. *Своєчасність рішення* означає, що воно має бути прийняте саме в той момент, коли необхідні контрольні заходи щодо об'єкта контролю. 4. *Ефективність* - забезпечення досягнення запланованих цілей з найменшими витратами. 5. *Компроміс*. Необхідність цієї вимоги впливає з того, що управлінські рішення майже завжди мають негативні наслідки, тобто. Неможливо прийняти рішення, яке б повністю задовольнило організацію, керівника і всіх співробітників. З цієї

точки зору важливо враховувати довгострокову ефективність прийнятого рішення. 6. *Реальність* - гарантована наявність можливості реалізації рішення. 7. *Цільова спрямованість* - дозволяє зосередити увагу на конкретному об'єкті управління. 8. *Несуперечність*, тобто дотримання раніше прийнятих рішень.

Формування управлінських рішень щодо ефективної господарської діяльності підприємства в умовах воєнного стану вимагає орієнтованості на постійну невизначеність. І незважаючи на обмеженість таких традиційних методів формування управлінських рішень як методи спроб і помилок, інтуїтивний, розуміння контексту, метод аналізу ризиків виявляється достатньо актуальним, оскільки виявлення та зниження ризиків відповідає динамічному та непередбачуваному характеру викликів воєнного часу [1].

Грамотне прийняття управлінських рішень щодо управління фінансовими ресурсами підприємства сприяє зниженню потреби в позикових коштах і зменшенню споживання власних коштів і ресурсів. Це особливо важливо для компаній, які перебувають на ранніх стадіях свого життєвого циклу. Наразі доступ до додаткових та позикових джерел фінансування обмежений

Список використаних джерел.

1. Андрусь О. І., Заболотній Д. О. Особливості формування управлінських рішень підприємств в умовах воєнного стану. URL: <file:///C:/Users/PC/Downloads/298335-Текст%20статті-688424-1-1020240210%20>
2. Нікольчук, Ю. (2024). ФІНАНСОВИЙ МЕНЕДЖМЕНТ ПІД ЧАС ВІЙНИ. *MODELING THE DEVELOPMENT OF THE ECONOMIC SYSTEMS*, (2), 215–223. <https://doi.org/10.31891/mdes/2024-12-28>
3. Скотний, П., Доценко, Т., Горюнова, К., Фалович, Н., & Мазій, Н. (2024). ВПЛИВ ВОЄННОГО СТАНУ НА УПРАВЛІНСЬКІ РІШЕННЯ ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФІНАНСОВОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВ. *Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice*, 4(57), 197–206. <https://doi.org/10.55643/fcaptp.4.57.2024.4456>